

FRAM KAMERATER

APRIL 1980

Faglig 1. maifront-

TRONDELAG / Trondheim

MOBILISER TIL TOGET!

MOBILISER TIL PARTIFESTER!

I TRONDHEIM:
PARTIET ARRANGERER
1. MAI-FEST I
NIDARØHALLEN!

NY FAGLIG BOK

Emnene i denne boka er:

Den faglige politikken til AKP(m-l) har innholdt feil og mangler

Hvordan kan vi forstå og bruke bedriftsregnskaper?

Arbeidsmiljøloven, er den til nytte for arbeidsfolk?

Uta betyr datarevolusjonen for arbeidsfolk?

I tillegg kommer en innledning om

Leder	s. 2
Mini-leder	s. 2
Landsmøtediskusjonen	s. 4
Debatt om RV	s. 8
Faglig debatt-økonomisme	s. 9b
Debatt om anti-imp.	s.11
Om sommerleirene	ss.18
rapport fra fellesmøte RU/AKP(myl)	s.20
Bygg RU åpent eller....	s.22
Støtt NKS i viktig oppgave	s.23
Miljøkonferanse i AKP....	s.24
Lijja i kampen mot A-våpen?	s.26
Motsigelser i kvinnekampen	s.26

Fra redaksjonen.

Nesten halvparten av dette nummeret er via debatten om RV og det antiimperialistiske arbeidet. Dette er saker hvor det idag står nokså store motsigelser å partiet.Vi oppfordrer kameratene til å sette seg inn i diskusjonen og ta standpkt.!

Ellers er det debattinnlegg om ulike saker-kort sagt: Et nræ med bredde!

Vi ***** ønsker fler innlegg om faglig arbeid og Landsmøtediskusjonen.Vi planlegger å legge stor vekt på oppsummering av vårens faglige arbeid i neste nr. Så-ei oppfordring til alle som har jobba faglig i vår:skriv inn innlegg innen fristen 5. Mai.

LEDER: MOBILISER TIL 1. MAI NÅ!

2.

Når dette leses er vi inne i innspurten fram til 1.mai. Mobilisering til FFF-toget er hovedoppgava vår. Vi må nå konsentrere alle krefter om dette i et konsentrert kampanjearta arbeide.

I løpet av denne vinteren har partiet tatt et stort steg framover i fagbevegelsen. Flere kommunister og progressive har blitt valgt til ledende stillingsverv. Folk er i ferd med å miste den blindø trua på samarbeid og på at DNA-ledelsen og regjeringa fører en politikk som tjener arbeidsfolk. Skillelinjene tar til å bli klarere for mange, og de er i ferd med å orientere seg pånytt.

Men det er sjølsagt ikke bare innafør fagbevegelsen dette skjer. Sovjets brutale okkupasjon av Afganistan har har åpna øynene på mange, og særlig folk i og rundt SV har fått et klarere syn på Sovjet. Dette har fjerna dem fra de av SV-lederne som støtter Sovjet.

Nå miljøsektoren har Alta-utbygginga og katastrofen på Edda-feltet skapt en massebevegelse mot regjeringa og DNA-ledelsen.

Jeg våger å påstå at vi har en politikk foran årets 1.mai som har støtte i store deler av det norske folket, og som samtidig er en revolusjonær politikk som peker framover. Det er nå et spørsmål om å få denne politikken ut til folk, og få massene ut på gata for å vise sine standpunkter. Ser vi utelukkende på de ytre vilkåra, mener jeg vi kan si vilkåra for et stort 1.mai-tog er bedre enn noen gang. Svakhete ligger nå først og fremst i oss sjøl.

På grunn av de mange og tildels store interne oppgavene (f.eks. LM) og de krava kampen i fagbevegelsen stiller, har ledelsen i partiet funnet det rett å prioritere 1.mai noe lavere i år enn vi har pleid å gjøre. Bare perioden etter påske kunne dette være hovedoppgave for partiet. Vi har også vansker med å rekke over alt innafør partiledelsen, og har derfor satt nye kamerater til å lede 1.mai-arbeidet. Hittil har de gjort en utmerka jobb.

En anna svakhet hos oss sjøl er sekterismen, den manglende evnen og viljen til å favne bredt i arbeidet. Vi ser det f.eks. i initiativtakerlista, som - med et par hederlige unntak - består av gamle travere. Samtidig mener jeg - som sagt - at vi foran årets 1.mai har en politikk som har bred støtte. Det det gjelder nå, er å få denne politikken ut til folk.

Jeg mener det er mange som godt kan tenke seg å delta i et klassekamptog i år. Som vil demonstrere for at kjøpekrafta skal tilbake på -78nivå, mot Sovjets invasjon og for at borestarten på Haltenbanken skal utsettes til sikkerheten er bedre, for krisesenter og mot raseringa av helsesektoren.

Men jeg tror bare et fåtall av disse folka kommer av seg sjøl. De trenger besøk, de trenger å bli bedre kjent med politikken, de må bli fortalt at AKP ikke tar dem til inntekt for seg, de må få komme fram med og få svar på sine motforestillinger, og de må forklare betydninga av at de sjøl deltar. Det er oppgava vår i de dagene som er igjen til 1.mai.

Mini-LEDER :

KJØP BØKER OG GAVEARTIKLER I OKTOBER!

Årsmeldinga for oktober er
interessant lesing.

Ikke minst viktig er det faktum at det tradisjonelle bokmarkedet er mye strammere enn det var for få år tilbake. Dette har ført til at f.eks. Forlaget Oktober og mange av Oktober-butikkene i landet sliter med svære økonomiske vanskeligheter.

I denne situasjonen er det en prestasjon av Oktober i Trondheim å komme ut med et godt økonomisk resultat, og stabilisere omsettinga. Kameratene har utvikla drifta fra det amatørmeisige til et brukbart profesjonelt nivå. De har klart å vende en problemfylt økonomi med stor gjeld, til en situasjon der betrukken er gjeldfri. De har forstått at forutsetninga for at Oktober skal være en propagandasentral for partiet, er en sunn økonomi. I samsvar med dette har de utvikla et vareutvalg og en kundekrets som kompenserer svikten i boksalgat.

Alt dette er gjort under vanskelige

arbeidsforhold, bl.a. med for lite arbeidskraft. Det hører også med at de ikke har hatt den hjelpa fra ledelsen som de burde ha fått.

Vi må vite å verdsette godt arbeid i partiets tjeneste. Partiledelsen har kort diskutert kameratenes arbeid og stoda i Oktober, og vi er imponert over de resultatene de kan vise til. Vi ønsker at andre kamerater i partiet skal få kjennskap til dette, og vi vil oppfordre alle partimedlemmer om å bruke butikken mere i framtida. Det tror vi vil være den beste måten å honorere kameratene som driver Oktober, og vise at vi setter pris på den innsatsen de gjør og har gjort!

For DSAU, Nils.

Om 3.v.k.
Forts. fra s. 13.

RV-DEBATT: FORTS. FRA
S. 10.

Grobunn for revisjonisme/reformisme

Historiske erfaringer fortelker oss mye om hvordan det går med partier som satsar for mye på det parlamentariske arbeidet. Fra NKP i Trondheim veit vi bl.a. at etter krigen ble mange av de beste folkene sløya ned av livet i "parlamentet". Dette hender ikke oss? Jeg ville ivertfall være skeptisk til å gape for høyt. Meier ikke vi er immune mot smiger og posisjoner. La oss ~~da~~ ta det med ei klype salt-først partiorg, det langsiktige arbeidet med skoloring og klassekamp på mange områder. Det parlamentariske arbeidet kan bare være en av mange deler.

Leif.

Sjelsagt skal vi ikke holde liv i komiteen når saka ikke lenger er verdt enorgenisasjon (feks Chile), men f dag finnes det saker som virkelig trenger aktivister og hvor vi ~~må~~ kan fostre mengder av nye anti-sosialimperialister dersom vi løser dette organisatorisk (Afghanistan, Kampuchea)

Så derfor: Nei til en liten, sektøisk 3. Verden Komite, ja til stor breie enkeltkomiteer.

NILSEN.

LANDSMØTE DISKUSJON.

4.

OM BERETNINGA: HVA ER BAKGRUNNEN FOR SUBJEKTIVISMEN OL ??

Avdelingen vår har hatt et møte om beretninga, og har følgende kritikk: Beretninga gir en grei oversikt over de sakene partiet har jobba med i perioden og hvordan de er blitt løst, samtidig slås det ganske riktig fast at planene har vært prega av eventyrpolitikk og subjektivisme, og at det er gjort for få undersøkelser og oppsummeringer. Men - dette er ikke nok. Ei beretning må gi ei forklaring på hvorfor disse feila har fått gjenta seg, gang etter gang. Dette har ikke SK gjort noe forsøk på, og det tyder på at SK ikke er helt klar over den feilaktige politiske linja som ligger bak. Dette er alvorlig, spesielt fordi vi vil påstå at noe av grunnen til subjektivismen og eventyrpolitikken ligger i mistillit til massene og den vanlige kad-
eren.

SK har for lenge siden fått kritikk fra partiavdelinger for at de mange sentrale oppgavene og direktivene fra ledelsen har vært ufor- enelig med å drive et godt massearbeid, på jobben i boligområdet, i masseorganisasjonene. Det er mange år siden vi diskuterte masselin- ja og tok avstand fra teorien om at det politiske arbeidet skjer på partimøtene. Allikevel er det ennå sånn at det er i vår avdeling er nødvendig med politisk kamp for å få ledende kamerater til å prior- itere avdelingsmøter og vanlig omgang med masser. Kameratene er ~~nok~~ nemlig nedseiblet i internt arbeid.

Under diskusjonen kom det fram eksempler på at kamerater i avdelinga har hatt svært dårlig erfaring med ledende kamerater i vårt distrikt. (Vi er klar over at det er forskjell på DS og SK, men det er kanskje sannsynlig at lignende feil går igjen) Dette gjaldt spesielt at de ikke brydde seg om å høre på innvendingene til kameratene (synspunkte- ne deres var ikke viktige), og at de hadde et dårlig grep om sitt eget massearbeide (de prioriterte det ikke)

Vi tror at grunnen til at de feila som er nevnt i beretningsutkastet har fått gjenta seg, er at SK ikke har tatt nok hensyn til kritikk fra grunnplanet, SK har ment at de visste best sjøl ?

Et konkret eksempel på at kritikk fra medlemmene ikke er tatt alvor- lig er diskusjonen om statsannonser/støtte i KK. I den debatten kom det tidlig fram at vi burde ta imot statsstøtte. Dette ble ikke tatt alvorlig av SK, før SK sjøl fant ut at økonomien var så skral at det var helt nødvendig å gjøre noe for å unngå økonomisk ruån.

Tron Øgrim har skrevet ei bok om dogmatisk tenking i partiet. Her blei

det korrekt påpekt at vi har hatt et dogmatisk forhold til Kina - alt de gjorde var rett, og uansett linjeskifte, så fulgte vi villig opp. Altså: Mao ble Gud for oss og det Gud sier er sant!(Dette dogmatiske synet er i ferd med å rette på seg) Men spørsmålet blir da: Har ikke kaderne i Norge sett på SK på samme måte(Alt SK sier er sant), og har kanskje SK i perioder satt seg sjøl i en opphøyd posisjon også ?

Vi har derfor flere spørsmål til SK som vi vil ha svar på. Hvordan jobba dere da dere laga de forskjellige planene ? Reiste dere ut til distriktene og undersøkte hva slags ressurser og problemer de hadde ? Hvor ofte skjedde det? Regelmessig? Hvordan skjedde oppfølgingen av en plan? Besøker dere noengang avdelinger som har spesielle problemer for å hjelpe dem, eller spesielt flinke avdelinger for å lære av dem? Hvor ofte ?

Stilles det krav til sentrale folk om å omgås massene? Hva slags krav?

Hvor mange % av SKs medlemmer er heltids/halvtidspolitikere - Hva med SKAU. (Grunnen til at vi spør om det er at når planer viser seg å være ambisiøse, så kan grunnen være at de som lager planene har forholdsvis god tid til å drive sånt arbeid, mens andre ahr full jobb i tillegg)

Vi er klar over at SK vier mesteparten avtida si til partiet, og at det ikke er en lett oppgave å lede en så stor organisasjon med de krav vi stiller både til sentralisme og demokrati. Men vi mener som sagt at det er alvorlig at feil som subjektivisme, mangel på undersøkelser o.l. påpekes i beretningsutkastet uten at dere samtidig prøver å finne årsakene til at feilgrepene gjentar seg. Det må være en feil i tenkninga deres når slikt fortsetter! Hva mener dere sjøl om masselinja deres? Det vil vi ha svar på.

Kameratslig hilsen fra ei avdeling.

PS. Et annet viktig spørsmål: Hvor mange kvinner sitter i SK/SKAU (%-vis) Hvor mange arbeidere med arbeiderklasse-bakgrunn? Hvor mange arbeidere med intellektuell bakgrunn? Hvor mange fra småborgerskapet?

Arbeideraristokratiet - Oppsummering av en gruppediskusjon.

Vi går imot standpunktet (bl a til K i jan. FK) om at arbeideraristokratiet er en kombinasjon av objektive og politiske kriterier. Vi holder fast ved det partiet tidligere har stått for, at det finns både progressive og reaksjonære arbeideraristokrater. Med andre ord vil det oppstå arbeideraristokrati også innenfor AKP. Det er viktig å holde fast ved dette fordi et slikt skikt e5 et s5 sosialt grunnlag for opportunisme, som også kan komme til å virke ødeleggende på partiet.

Dette er sjølvsagt: Enhver tillitsmann som i stor grad slutter å jobbe på gulvet vil få problemer med å tenke likt med en heltidsarbeider. Han vil lettere enn før kunne ta feil når det gjelder å oppsummere hva folk mener. Dette er desto viktigere å slå fast nå som vi anstrenger oss for å få stadig fler tillitsverv, og får det. Hvis denne linjen fortsetter uforandret, kan vi i framtiden få et parti som nesten ikke har heltidsarbeidere. Vel å merke hvis rekrutteringa fortsatt er dårlig. Dette vil bety stor framgang for oss, men samtidig en stor fare for høyreavvik, opportunisme.

Ut fra dette er vi uenige i P-80s definisjon av arbeideraristokrati, som samtidig er altfor mangelfull og bortgjemt. Der står det i Pkt 12, første spalte s 7, nederste avsnitt: " Idei best s stilte og mest borgerleg prega laga av arbeidarklassen"(arbeiderarist Jo visst er dette laget borgerlig preget i dag, men ta ikkedette med i definisjonen. Det er riktigere å si at arbeideraristokratiet er et sosialt grunnlag for opportunisme og revisionisme, men med kommunister i ledelsen kan dette skikket bli kampvillig og progres-sivt.

Det bør stå noe om at arb.arist. er den viktigste sosiale støtten for borgerskapet i arbeiderklassen. Men den Leninske forklaringen om at imperialismen har gjort det mulig for borgerskapet å bestikke et lite skikt arbeidere, er i dag en ufullstendig forklaring på at arb.arist. finns. Detmer vel i hovedsak arbeiderne sjølv som betaler sine tillitsmenn i fagforeninger og klubbar forbund, mens det på klubbnivå er bedriftene. Da må vi vel kunne si at det har skjedd en stor forandring siden forrige århundre.

Hvem er arbeideraristokrater? Er det alle i Ap -og LO ledelsen? Etter vår mening nei. Folk må ha jobbet seg opp gjennom fagbevegelsen for å bli arbideraristokrater. Hvis LO ledelsen utelukkende ble sammensatt av økonomer og folk fra småborgerlige yrker, da ville de ikke ha noe med arbeider å gjøre, men småborgere.

Til slut om bruken av arb.arist. Vi oppfatter ikke dette som et måne nedlatende ord enn småborgerskap, som også oppfattes som skjellsord av mange. Men så bruker vi heller ikke ordet småborger-skap i dagligtalen. Like lite vil vi bruke arbeideraristokrati i dagligtalen. Vi vil heller lansere et mindre gammeldags uttrykk: arbeiderbyråkrat. Det kan vi sikkert bruke om de arbeideraristo-kratene som virkelig er pampar.

Gruppe 5

TIL DISKUSJONEN OM PRINSIPP-PROGRAMMET.

Det var bra at SK bestemte å selge forslag til nytt IP åpent til alle interesserte, men nokå korttenkt at oppsummeringa og oversikten i Røde Fane fæk ikke fulgte med. Hvem tror dere setter seg ned med hele denne mursteinen sammen med den gamle mursteinen på egenhand! Jeg tror ikke det er mange.

Det er klart at partiet må ha et PP, et omfattende PP, men jeg tror like vel det vil være rett å beskjære forslaget temmelig mye. Kutte ut det som kan kuttes ut og gjøre det så klart og oversiktlig som mulig. Det er bedre å ha et litt mer begrensa (i formen) program som folk kan lese.

Kap V :For generelt

Jeg har konsentrert meg om deler av kap V, Punkt 17 har i hovedsak et bra innhold, men det er for langt og enkelte steder for generelt. Spesielt punkt d). Det er bra å få med "de politiske forsvarsverka for borgerskapets diktatur", men jeg mener det er viktig å bruke eksempler til utdypinga. F.eks. "...organisasjoner, institusjoner, propagandaorgan og tankar og idear". Forklar hvilke og forklar åssen. Jeg mener skolen må være med her som en av de viktigste maktfaktorene. Det er her utskillinga foregår. Det er her arbeiderklassens onger blir fratatt språket sitt, kulturen sin, sjøltillite og samtidig blir tuta øra fulle med at i Norge er alle like!

Skolen som maktfaktor

I 18 a) blir skolen nevnt. Skolen sprer borgerlig ideologi, men det viktigste er at skolen er nødvendig for å spre kunnskap som arbeidsfolk treng. Klart vi skal kreve utbygging av skoleverket, men vi kan ikke ha et PP som ikke sier noe om den undertrykkinga skolen står for. Også det faktum at teoretisk flånke onger (les borgerskapets og middelklassens onger) tilgode sees med bra utbygde videregående tilbud, mens praktisk flinke elever må vente i 5-6 år for å komme inn på yrkesskoler. Partiet har vært tilbake-liggende på spørsmål som angår skolen. Ikke la dette bli fastlåst i et nytt PP!

Natur og miljøvern

Bra at partiet omsider (etter mange års press fra oss aktivister) har fått opp øya for at det er noe som heter natur og miljøvern og plyndring av ressurser. Jeg er likevel endel enig med Nils i FK. Det er bra å kjøre hardt på at i dag er det den kapitalistiske profittjakten som fører til plyndring av naturressursene, men det er en illusjon å tro at dette vil løse seg av seg sjøl under sosialismen. Vi må jobbe for å få linjer på åssen denne motsælgelsen konkret kan løses under sosialismen. Det er nødvendig å bruke eksempler her også. Kan fiskerne i N-Norge stole på at AKP ikke vil rasere deres næring til fordel for olja?

Jeg mener det er direkte feil at arbeidsfolk (proletariatet) går i spåssen for miljøkampen i dag. Faktum er at den aktive miljøbevegelsen i dag stort sett blir drevet av intellektuelle folk, og ikke sjelden står miljøvern interesser i direkte motstrid til arbeidsfolks kortsiktige interesser. Eks. anleggsarbeiderne i Stilla, de som produserer oljeplattformer. Jeg mener programmet ikke må hoppe bukk over disse problemene, men stake ut ei linje for enhet mellom disse interessene.

Inger.

VIL SKAU I AKP(m-l) GJERE RV STEIN DAUD ? 8.

BAKGRUNN, KVA ER SAGT

Eg må innrømme at eg var blant dei som trudde at RV skulle bli ein meir eller mindre sjølvstendig organisasjon, med eit formelt organisert demokrati både for medlemmer av AKP og for uavhengige. No veit eg at noko slikt ikkje kjem til å skje, i alle fall ikkje på kort sikt.

Korleis kunne eg sveve i slik villfaring? Jo, for di svært mange utsagn frå leiande organ tydde på det. Følg med:

Alt i samband med RV-landsmøtet våren 79 presenterte RV seg som ein organisasjon, her var det plass for både medlemmer av AKP og for uavhengige sosialistar, her skulle alle ha dei same rettår. Slik meiner eg det vart framstilt.

På RV's landsstyre i oktober vedtok ein å opprette RV som ein permanent organisasjon. Det vart gitt grønt lys for å opprette "permanente RV-grupper eller enløse organisasjonsform" for å drive RV-arbeid på det lokale planet. Vidare vart desse to vedtaka fatta:

1. Sentralstyret (RV) sørger for å få trykt opp et medlemskort som tilbud til RV-gruppene i fylker og kommuner.
2. RV-ledelsen på de enkelte steder bør velges på åpne møter."

Ein protokollmerknad til desse vedtaka var: "Sentralstyret må arbeide for egen RV-organisering på steder hvor RV ikke stilte liste i 1979."

I eit skriv av Pål Steigan "Valget - 79, ei oppsummering" (og i andre samanhengar) har PS tatt opp spørsmålet omkring organisering av RV. Han seier her at det har vore ei stor svakhet at RV ikkje har eksistert som noko anna enn kommunestyregrupper mellom vala, og spesielt dette at uavhengige ikkje har vore med i arbeidet. Difor "vil jeg hevde som mitt personlige syn at det er nødvendig med en permanent RV-organisasjon, en ikke for fasttømra organisasjon..." Han seier og at på landsstyremøtet i oktober "ønska folk medlemskap, medlemskort" i en RV organisasjon. Vidare seier han at på landsstyremøtet "bidro jeg til at det problemet blei utsatt" (dvs. full avklaring av organisasjonsproblemet) - "men nå på etterskudd vil jeg si at i all hovedsak hadde disse kameratene på landsmøtet rett, og vi blir nødt til å følge dette opp i praktisk handling..." PS peikar og på den motseiinga som ligg i å opprette RV som ein permanent organisasjon som heiter RV, bl.a. faren for at "RV tar innenrikspolitikken fra AKP", at vi får eit eige parti ved sida av AKP, med

sitt eige partiliv osv. PS meiner likevel at den største faren ligg i at det ikkje fins motseiingar, for di "RV var stein dødt", fordi RV ikkje var noen front."

I ein KK-artikkel "Litt tålmodighet, kjære hylvisper", frå årsskiftet, går det fram at PS har fått "kalde føtter". Han ber dei som vil ha avklaring på kva RV skal bli om å vise "litt tålmodighet". AKP "trenger tid til å avklare internt hva vi som parti ønsker at RV skal bli." (Kanskje ein skulle ha tenkt på det før?). PS gjer det likevel klart at AKP må ha "en garantert innflytelse på alle plan som parti, og ikke bare gjennom å ha enkeltmedlemmer i RV".

I TF for februar blir det følgt opp med ein artikkel av Ellen Pedersen, Oslo "Rødt venstre parti? - Nei takk", og "RV: allianse eller parti" av Truis Bakke (tatt frå eit lokalt blad). - "Det bygges opp RV-grupper og selges medlemskort", seier EP nesten forskrekka. Ho er redd for at AKP skal miste grepet på RV. TB går mot vedtaket på landsmøtet til RV om å opprette RV som permanent organisasjon, RV vil bli eit parti som minner om eit "revisjonistisk parti, eller et radikalt borgerlig reformparti". (AKP er sjølvsgatt vaksinert for slike sjukdommar?). TB meiner det skulle vore gjort klart for valet at RV var ein valallianse, oppretta for ein tidsbegrensa periode.

MOT AVKLARING, SKAU SYNG UT

I lengda kunne ikkje denne uklare situasjonen rå. I eit skriv frå februar i år frå SKAU til DS (som eg har hatt høve til å lese) slår AKP ettertrykkeleg fast at "RV er ikke og skal ikke bli : noen uavhengig organisasjon. RV er permanent i den forstand at samarbeidet fra valgkampen fortsetter. RV er en allianse mellom partiet AKP (m-l) og uavhengige sosialister der AKP(m-l) er den ledende krafta..."

SITUASJONEN I RV I TRONDHEIM

I samsvar med vedtaka frå RV's landsmøte i oktober vart det i november halde eit ope møte der det vart valt eit styre, som skulle førebu vedtekter for RV i Trondheim. RV-styret utarbeidde forslag til vedtekter og støttekort, som skulle fungere som adgangskort til RV-møte, som abonnement på RV-avis, og ikkje minst for å sikre RV ein økonomisk basis. Dette opplegget vart stoppa av DS. No står vi tilbake med eit RV-styre som består av dei som er direkte knytta til bystyrearbeidet og til dei to underutvala der RV er med, helse- og sosialstyret o g eiendomsutvalet.

Vi har planar om å danne eit par grupper omkring dei ulike arbeidsfelta våre, som sosial- og helsespørsmål, bustad og by-plansaker, og til økonomi, juss, administrasjonssaker.

MI VURDERING AV SITUASJONEN

Eg meiner det er ein sterkt beklagelig situasjon RV og AKP no er oppe i. Først kjører ein ut lovnader om kring RV som organisasjon, og når ein så har fått tenkt seg om, så finn ein ut at dette går ikkje. Eg meiner at det vil vere rett å danne RV som ein eigen organisasjon, ein front, kall det gjerne eit parti, med vanleg medlemsdemokrati, utan spesielle rettar for for AKP som parti. Ein slik organisasjon vil vere eit godt tilbod til mange progressive til aktivt og ope arbeid med lokalpolitikk, bustadsaker, helse og sosialspørsmål, trafikk, skole, miljøvern osv. Ein eigen organisasjon vil gjere det lettare for medlemmer av AKP å fungere enn i dag, der omsyn til sikkerhet verkar lammande på vår aktivitet.

Mange vil sikkert innvende at RV blir ein konkurrent til AKP, og at AKP må sikrast kontrollen over RV. Eg ser på RV som eit godt rekrutteringsgrunnlag for AKP. Og den sjansen at AKP kan miste grepet på RV bør vi ta. Vidare vil RV gi AKP lettare høve til å fungere som eit parti med hennemeleg medlemskap, noko som er nødvendig for eit kommunistisk parti. RV blir så å seie den opne delen av AKP, ein del med breidde og tyngde på sikt vil eg tru. Målet er vel å komme ut or promillestadiet og få store folkegrupper til å slutte opp om vår politikk.

INGEN KATASTROFE

La oss så tenkje oss at RV utviklar seg til eit revisjonistisk parti. Da må vel AKP bryte med RV. Vil dette vere nokon katastrofe for AKP og den revolusjonære rørsla? Nei. I ein slik situasjon vil det finnast mange ekte revolusjonære som vil gå ut av RV, og anten danne ein ny organisasjon, eit valparti, eller bli direkte med i AKP, som da kanskje sjølv vil stille til val. Sjølv ein slik situasjon vil for meg ikkje sjå mørkare ut enn dei perspektiva eg noser for framtida, nemleg eit AKP som framfor kvart val skal late som det har vore med og danna ein permanent organisasjon med fullt medlemsdemokrati, som ventar seg at folk skal tru på dette, men som får kanskje 1-2 % oppslutning på landsbasis.

No vil nokon seie at AKP vil prioritere RV- arbeid langt sterkare i tida fram-

over, setje av meir folk, danne grupper til å arbeide innan ulike arbeidsfelt, få med seg folk som er villige til å arbeide i RV med AKP kontroll. Eg ser ikkje bort frå at dette vil la seg gjere - og på kort sikt må vel dette bli vegen å gå slik stoda no er -, men eg må innrømme at eg er skeptisk til at AKP vil prioritere RV- arbeid serleg høgt, dessutan er eg "redd for" at uavhengige vil kreve sin rett til å bli behandla som likeverdige,

24.3 Bjørn

VENIG MED BJØRN - INGEN FAST RV-ORGANISASJON !

Innledning:

Stor Kommune- og fylkestingsvalget 1979 ga RV en betydelig framgang. På samme tid som partiet sleit med problemer på mange områder, gjorde denne framgangen godt! Den ga RV prestisje - den brakte fram forhåpninger-ideer og tanker. Med representant er i en serie kommune- og fylkesting har revolusjonære fått en langt bedre plattform å tale fra enn tidligere. Vi har lettere for å legge fram folkets krav og kampsaker. Vi har lettere for å avsløre borgerkapet konkret. Samtidig som det er skapt mange gode ideer i forbindelse med RV-arbeidet, har det og dukka opp ideer som jeg mener er feilaktige og kan føre galt avsted. Bjørn sitt innlegg står for endel av xxx det jeg mener kan føre oss over i en feil bane. Det er ideen om at RV skal gjøres til en sjølstendig organisasjon, jeg her vil polemisere mot.

Partiledelsen har vakla.

Jeg er langt på vei enig med Bjørn i at det er partiledelsen v/Pål S som har gått i spissen for de feilaktige tankene. Det er klart at Pål S ikke har tenkt over konsekvensene av de linjene han har gått inn for. Etter et 1/2-år med vakling, har SK landa ned på et standpunkt som jeg synes er fornuftig-næmlig at RV ikke skal være noen sjølstendig organisasjon. Den nye linja er lagt fram i siste TF.

Hvor høyt skal vi prioritere parlamentarisk arbeid?

Både SK og DS har siden valgkampen ved flere høve sagt at parlamentarisk arbeid skal prioriteres opp. Bjørn er redd for at dette ikke vil skje. Det er et faktum at langt fler partikamerater jobber med parlamentarisk arbeid enn tidligere. Det skrives mer om det i KK-det diskuteres oftere mann og mann imellom. ~~Makxxx~~ Enda mener jeg en god del kan ~~gjæxx~~ gjøres-særlig massearbeid for RV. Men-jeg tror ikke Bjørn og mange som er enig i hans syn på RV-org. vil være fornøyd med dette. Jeg tror de egentlig ønsker en kraftig opprioritering av parlamentarisk arbeid? Mitt inntrykk fra diskusjoner om dette er at et slikt RV iflg. disse kameratene ~~kan bli en snarvei~~ til masseopplutning om den revolusjonære linja? ja?

FAGLIG DEBATT:

ØKONOMISMEN.

Bakgrunn: Hos oss er 80% av foelka fullt opptatt med fagforening eller idrettslag på jobben. I virkeligheten er situasjonen verre, siden dette inkluderer leterne. Til nå har dette vært noe spesielt, men med de tillitsverva vi har fått i det siste, vil mange merke det. Og vi har over lang tid merka at vi ikke lykkes med parti, KK eller RV.

HVORFOR?

Lenin sier at enhver organisasjon vi uunngeelig ha karakter etter hvilken virksomhet den driver med. Så lenge vi bare driver med fagforeningsarbeid trenger vi ikke noe parti. Vi trenger en løst organisert fraksjon, og slik er også partiavdelinga vår blitt.

HVA ER GALT?

Vi har lenge vært klar over økonomismen, men vi har prøvd å rette dette ved å gjøre fagforeningsarbeidet mer revolusjonært, flere resolusjoner osv. i fagforeninga. Men dette retter ikke opp økonomismen, som er en feil i partiarbeidet og ikke fagforeningsarbeidet. For å rette opp økonomismen må fagforeningsarbeidet gjøres til en deloppgave, og ikke til den største og viktigste oppgava.

HVA MÅ GJØRES?

- 1) Våre fagforeningsfolk må få lov å holde på med fagforeningsarbeid og bli spesialister.
- 2) De fleste folka må holde på med noe annet, spesielt bør flinke folk drive med propaganda og agitasjon.

Det viktigste er at ideen om at folk blir kommunister ved å se oss gjøre godt fagforeningsarbeid og ved at vi "politiserer den økonomiske kampen" er grovt feil. Hos oss blir ingen kommunister slik, til det trengs det skikkelig informasjon, propaganda omkring mye mer til.

JENS

Foers. s. 10.

Jeg tror det er nødvendig å helle endel kaldt vann i blodet på folk som tror dette skal gi oss de store tjingsene. Hva har skjedd i fagbevegelsen? Når den vokser i styrke fjerner vi lokale forhandlinger, streikerett rett til å stemme over forslag, delages storforbund for å knekke lokale initiativ etc. Når de formelle demokratiske rettene blir utnyttet blir de fjerna eller uthuka! Etter min mening er dette en lov i alle klasse sesamfunn. Det samme tror jeg kommer til å skje med det parlamentariske arbeidet. Greier ikke borgerskapet å knekke RV med "gullirota"-må pikken fram. Det kan være: Nye hinder for å delta i radio, tv. Høyere sperregrense ved valg- andre lovforslag som hindrer RV-forbud! Folk som tror Parlamentet i Norge vil være et unntak, ser bort fra alle historiske erfaringer. Studer Lenins Rengategaten Kautsky-særlig s. 34 og 35.

Her sier han bl.a.: "Selv i den mest demokratiske borgerlige staten vil de undertrykte massene ved hvert eneste skritt, støte på den skrikende motsigelsen mellom den formelle likheten forkynt av kapitalistenes "demokrati", og de tusener av reelle begrensninger og utfiukter som gjør arbeiderne til lønns-slaver"

Men-sier noen. Dette hindrer oss ikke i å utnytte parlamentet? Nei-men vi må passe oss for illusjoner og vi må ikke ta tiltak som krever mer krefter enn vi rår over når hovedsaken er å bygge det ~~en~~ illegale revolusjonære partiet. Etter min mening har vi idag ikke særlig mer krefter å avse til parlamentarisk arbeid. ~~Men~~ vi bygger en egen RV-

organisasjon vil dette kreve mer ~~en~~ folk, fler diskusjoner- ja mer av partiets totale kapasitet. Her tror jeg kanskje den viktigste motsigelsen går?

Fare for 2 senter.

Jeg vil og kort peke på noen andre faremomenter Bjørn ikke tar opp. Slik RV er idag- har partiet ledelsen over denne alliansen. Det betyr at sentralismen er ivaretatt. Dessuten RV blir en egen org. er det straks fare for 2 senter. Partiet har ei linje- RV ei anna. Dette kan vi sjøløst leve med i mange saker- men hva om vi blir uenige i virkelig store saker? Da vil denne org. formen være et hinder for partiets parlamentariske arbeid.

Undergraver partidemokratiet.

Hvem skal bestemme hva partikamerat er som jobber med RV skal gjøre? Er det partimedlemmene eller allmøte i RV? Vi kan risikere at partidemokratiet på dette området blir fjerna- at et tilfeldig allmøte i RV blir det beslutende organet.

Konkurrent til akp(m-1)

Bjørn sier RV kan bli et fint tilbud til partiløse. Det er jeg enig i, men det er i og for seg også RV i dag. Mange partiløse jobber alt i RV under de begrensede mulighetene de har. Jeg tror enda fler kan trekkes med. Grunnen til at de gjør dette er at de sympatiserer med partiet- og har stor tillit til det. Vi må jobbe for at de styrker den tilliten og går inn i partiet. Men- om RV er en egen org. er jeg redd mange vil se medlemskap her som ei sovepute. De er medlemmer av en revolusjonær org. Hvorfor skal de bli med i partiet?

BØR 3.VERDENKOMITEEN LEGGES NED ?

Sovjets invasjon i Afghanistan viser at krigsfaren øker. Den gjør det svært nødvendig å gjøre noe med det anti-imperialistiske arbeidet til partiet. Hvordan reiser vi kampen mot sosialimperialismen på den beste måten ut fra situasjonen ? En del av denne diskusjonen er: Hvordan organiserer vi kreftene i det anti-imperialistiske solidaritetsarbeidet? Hva skal vi satse på?

FK-lederen for Januar/80 antyder at 3.verdenkomiteen er lite å satse på. De samme tonene har kommet fra partiledelsen. Det er nok flere som mener at 3.verdenkomiteen bør nedlegges, og kreftene samles om solidaritetsarbeid for få områder. Kampuchea, evt. Eritrea og Afghanistan. (Sjølvsagt skal Palkom fortsette).

Diskusjonen går i 3.verdenkomiteen også. Landsstyremøtet i slutten av mars, skal også ta standpunkt for å fortsette i en eller annen form, eller nedlegges. Landsstyret er det flertall mot nedlegging.

HVILKE ALTERNATIVER FINS ?

Kort skissert har idag disse forslagene blitt reist:

- a) 3.verdenkomiteen fortsetter som landsomfattende organisasjon med forenklet, breiere program, konsentrert om 3.verden.
- b) 3.verdenkomiteen fortsetter som solidaritetsorganisasjon de stedene det er grunnlag for det (aktivister og ledelse) Breiere program, ikke nødvendigvis landsomfattende, men mål å bygge det opp igjen. Evt. bør komiteen få snm-struktur. (Lausere organisering, temagrupper, lokalt initiativ)
- c) 3.verdenkomiteen fortsetter inntil videre som en slags løpende initiativkomite, og diplomatifront. 3vk får ett års prøvetid.
- d) 3.verdenkomiteen legges ned, det opprettes Kampucheaorganisasj on, evt. også organisert arbeid for Eritrea og Afghanistan.

- Det skjer faktisk mye i den 3.verden. Dette er mange 12.
opptatt av. Stadige omlegginger av oppgaver ut fra
"hva som er viktigst" er feil, og kan gjøre det vanskelig
for folk - enig. Men hvis en 3.verdenkomite med politisk
beredskap kan sette igang ting, reise debatt, sette
igang begrensede aksjoner, er dette utmerket. Det kan også
gå an å organisere f.eks. Afghanistangrupper innafør
komiteen, når interessen og mulighetene er der.

"Praksis viser at 3.verdenkomiteen ikke har vært istand
til å ta initiativ og fungere som en aktiv organisasjon"

Mye rett i denne kritikken. Den går både på politisk linje,
sektarisme i arbeidsstil hos ledelsen. 3.vk.har slåss for
livet siste året for å unngå konkurs. Dette har ført til
nesten null utadretta arbeid. Men nå er kom. gjeldfri, og
xixmange vil fortsette med solidaritetsarbeid i komiteen.
Derfor altfor brutalt å legge ned nå.

Det er helt klart - 3.verdenkomiteen er i tilbakegang på
landsbasis. Men å si at komiteen er en død hund som ikke
har noen berettigelse, er jeg uenig i. Noen argumenter:

- De store endringene i verden kommer tettere og tettere.
Vi kan ikke organisere fronter for alt som skjer. Det
trengs en frontorganisasjon som kan trekke sammenhenger
- En 3.verdenkomite er viktig som beredskap overfor ting
som skjer. Vi kan gjøre noe når det hender, uten å
bruke månedene på å organisere.
- Det fins en opinion for u-land og frigjøring. Programmet
til 3.verdenkomiteen har vært svært snevert for å inter-
essere disse folkene. Ei bedre politisk innretting, mer
bredde og mindre "AKP-stempel" kan gjøre det mulig å
nå breiere ut.
- Verdenssituasjonen nå gunstigere enn for ett år siden.
Økt interesse for internasjonale saker generelt, og for
Sovjets rolle i verdenssammenheng.

- 3.verdenkomiteen bra på mindre steder. Det er vanskelig å holde liv i Eritreakom, Kampucheakom. osv. Kreftene strekker ikke til.

Noen argumenter mot motargumentene:

"Feil å drive solidaritetsarbeid for 100 land samtidig"

- Det er rett at arbeidet kan drives bra i dybden, ved å holde på med en sak. Men Dammannbevegelsen har 35000 medlemmer, ved å organisere rundt mer generelle saker, og konsentrere seg om enkelte ting i perioder. Dette har og 3.verdenkomiteen gjort med PAC-arbeidet. Det trengs derfor både enkeltlandskomiteer (Palkom), og ~~stxxx~~ org. som tar seg av flere ting. (Latin-Amerikagrupper, 3vkom.) Dette er et taktisk, snarere enn prinsipielt spørsmål.

"3.verdenkomiteens linje betyr hopping fra sak til sak. Dette skremmer bort andre enn 3.verdenteoretikere."

- Programmet har i realiteten ført til at vi har måttet støtte ei rekke ulike saker, vikla oss inn i mye som har ført til problemer både for ml-ere og andre folk som har vært opptatt av Eritrea ble faktisk

Jeg mener at 3.verdenkomiteen bør fortsette som landsomfattende organisasjon. Jeg mener at 3vkom bør fortsette selv om vi får en Kampucheoorganisasjon, og at det ikke må trekkes kader fra 3vkom hvis landsmøtet vedtar å fortsette.

Kom med synspunkter - er 3.verdenkomiteen verdt å satse på ?

FORTS. FRA
S. 14.

Hvilke gode erfrainger er gjort mhp anti-imperialistisk arbeid ? Jeg mener Solkom, Paåkom og PAC-tida i 3VK er gode eksempler. Mange er blitt rekrutert og fostra på disse sakene. Palkom er kanskje ikke en stor organisasjon, men dem har virkelig utretta mye i sitt 10-årige liv ! Dette skyldes sjålsagt bl.a at Palistina-spørsmålet hele tida har vært varmt. Noen sier at verden er mer komplisert nå, og at brennpunktene skifter hurtigere. Derfor må vi ha en komite som kan tilpasse seg dette, slik at erfaringene forblir innafor en og samme organisasjon. Premisset er riktig, men det hjelper lite hvis folk falle fra komiteen underveis.

FORTS. S. 3

NEDEGG 3. VERDEN KOMITEEN I

I 3.Verden-komiteen pågår for tida en diskusjon om berettigelsen av komiteen. Partiet bør også ha et standpunkt til dette, bl.a. som ledd i ei helhetlig linje for prioriteringa og organiseringa av vårt anti-imperialistiske arbeid. Sjølsagt kan ikke AKP bestemme at 3VK skal nedlegges, men om vi går inn for det, er det sannsynlig at den vil sovne stille hen.

Jeg mener vi ikke bør legge mer arbeid i 3VK. For å begrunne dette, må jeg først si litt om hvordan min erfaring i komiteen er. I hele sin eksistens har 3VK slitt med et AKP-stempel. Grunnen til dette ligger mye i plattformen som går generelt mot imperialismen og sosialimperialismen. De sakene vi har jobba med har forsåvidt ikke gitt grunnlag for noe slikt stempel- Eitreeerne støttes av mange partier, og PAC er svært anerkjent internasjonalt. Men plattformen til Komiteen har forpliktet oss til å mene noe om det meste som ekjer i den 3.verden og derved så har 3VK fått profil som minner folk mistenkelig mye om AKP sån utenrikspolitikk.

Jeg mener at vi i AKP må skille klart mellom partiet sitt behov for å markere seg og ta initiativ, og behovet for en bred anti-imperialistisk opinion og massebevegelse. Hittil har det ofte vært slik at kameratene i 3VK har fått ansvaret for å ta initiativ til demonstrasjoner o.l. f.eks. ble det i Tr.heim holdt en punktdemonstrasjon mot invasjonen i Afghanistan som 3VK arrangerte. Et par dager før så jeg en plakate på Oktober, der AKP sto som arrangør. Samme dag som demonstrasjonen fant sted, hadde AKP en støtteannonse, mens 3VKs annonse om sjølve arrangementet ble levert inn for seint. Nå er det jo ikke mange som oppdager slikt, nettopp fordi 3VK favner så smalt, men ~~akkurat~~ dette viser at 3VK og AKP er for tett vedd inn i hverandre pga at så mange ml'ere er ledende i 3VK.

Hvordan skal vi så klare å skape en bred, stor anti-imperialistisk bevegelse uten partistempel? Erfaringene tyder på at i 3VK har skifting av land/oppgave ikke vært en faktor som har gjort komiteen større og mer stabil. Når nye ting har skjedd, har det kanskje gjevt gitt støtet til endel rekrutering, men seinere har folk falt fra igjen, untatt ml'erne da. Når ~~akkurat~~ vi skal postre aktivister fra "null-nivå" kreves det langvarig jobbing med ett tema. Det nytter heller ikke å presse fram nye ting ved å utnytte at m-lere har flertall, da blir vi ledere uten masseer. Eksempelen med opprettinga av frigjøringsfondet viser det.

Føers. S. 13.

FOR MER ANTI-IMP. ARBEID - FOR UED. 15.

LEGGING AV 3.VK.

Hovedoppgaven til de anti-imperialistiske org. må være å gå i spissen for å utvikle solidariteten mellom det norske folket og folk og nasjoner som kjemper for frigjøring og nasjonal uavhengighet. Særlig viktig er det å utvikle støtten til frigjøringsbevegelser og nasjoner som fører kamp mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet. Dernest er det viktig med materiell støtte til kampen og til de som rammes av undertrykkinga. Vårt utgangspkt. må da være at vi ønsker å bli en ledende kraft i den antiimperialistiske opinionen, og å utvilsomt ønsker å organisere denne opinionen slik at den kan bli en kraft mot imperialismen. Dersom vi er realister må vi innse at vi ikke makter å gjøre dette i alle saker. Vi må finne de viktigste -de som kan bety mest for å utvikle og organisere opinionen mot de to imp. supermaktene USA og Sovjet. Nå framover betyr dette særlig-Sovjet.

Ulike syn på hvordan dette skal gjøres?

Det er tre linjer ute å går på hvordan vi skal gjøre dette:

1. Opprettholde 3.verdenkomiteen (3vk) som en komite som tar seg av de viktigste anti-imp. oppgavene (Utenom Palestina)
2. Opprette egne fronter på alle eller noen av de viktigste områdene (Eks. Afganistan, Kämpuchea, Eritrea)-og gi partiet direkte oppgave med de andre områdene.
3. Bygge opp en anti-Sovjet front.

I alle de 3 tilfellene er det enighet om å opprettholde (og styrke?) Palesinakomiteen som egen front.

Jeg mener alt. 1 eller 2 er de mest interessante å diskutere foreløpig, derfor kommer jeg ikke til å argumentere for eller mot alt. 3.

For alt. 2. Mot alt. 1.

Noen av de som går inn for alt. 1, mener vi må ha en organisasjon som kan ta seg av alt ~~et~~ støtte til kampen mot imperialismen alt etter hvor kampen står, mest i fokusa. Andre mener at org. må konsentrere seg om enhetsaker som hovedoppgave over lengre tid. Felles for begge disse synene er at de går inn for en organisasjon som tar opp flere saker og som reagerer raskt på nye saker.

Jeg skal komme med endel synspunkter som jeg mener taler for alt. 2 og mot alt. 1.

1. ^{Verden} ~~Verden~~ er komplisert og raskt endring, og ikke alle ærlige anti-imperialister er enige i M-L-bevegelsens analyse på alle felter. Det trengs tid til å utvikle bred enhet om linjene for arbeidet (Se f. eks. på arbeidet til Palkom.)
2. Folk trenger tid til å sette seg grundig inn i sakene. Erfaringene viser at god kjennskap til og god kontakt med de man støtter, er av avgjørende betydning for framgangen i arbeidet. (Eks. Palkoms helseteam og 3vks arbeid med Azania/PAC)

3. Også anti-imperialister vil se resultater av arbeidet sitt. Vi kan ikke satse på raske framganger - vi

HVORFOR GJØR VI SÅ LITE MED.

ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID?

a. Verdenssituasjonen krever mer av den proletariske internasjonalsismen enn noen gang.

~~Arxiv 1978-80 xharx betyde xxxxx~~

No som Sovjet herjer mer enn noen gang-skulle vi vært på gata-det skulle vært løpesedler og plakater på byen-det skulle vært punktdemonstrasjoner etc. Skulle vært! -Men det er ikke-eller i alt for liten grad.

ietuams okkupasjon av ^{Kampuchea} ~~Afganistan~~ og Sovjets okkupasjon av Afganistan er imperialistiske offensiver vi ikke har sett maken til siden Vietnamkrigen i 60-åra, og knapt nok da. Samtidig kjemper folk mot imperialistene og okkupantene-i Kampuchea, Afganistan, Palestina, Eritrea-og mange andre plasser. For ett år siden ble Iran kvitt Shaen og imperialismen-revolusjonen ga 35 mill iranere sjelstendigheten for første gang i moderne historie. I Zimbabwe har folket oppretta si regjering etter ~~xxx~~ mange års ~~brutale frigjørings~~ kamp mot rasistregimet. -Kamerater, det skjer store ting i verden i dag: Iran og Zimbabwe er seire som viser veien fram. Kampuchea og Afganistan viser hva vi kan vente av Sosialimperialismen.

Hvorfor er vi så lite opptatt av det som skjer? Hvorfor har ikke vi kasta oss ut i støttearbeidet for de kjempende folka?

Sovjet-som leder adn blant imperiali stmaktene i dag, slipper for Lett unna. så gunstig? Noen påstår at det ikke

Deres løpegutter i Norge går i spissen for anti-imperialistiske avledningsmanøvre (somr

Kvinner for fred-Nei til atomopprustning i Europa-bevegelsen. Mange bra og vellmenende folk har gått på dette opplegget. For Kreml sine folk har det en hensikt: Å hindre at oppmerksomheten rettes mot Phnom Pen og Kabul.

b. Hva slags arbeid skulle trens?

For å nevne noen saker:

- a. Innsamlinger til frigjøringsbev. De trenger penger til våpen-til medisiner etc.
- b. Informasjon. Løpesedler, bøker, kultur utstillinger, avisdebatt, studiesirkler, Teach-Inns
- c. Politiske initiativ. Echetsarrangement, diplomati i forhold til parti- og organisasjoner, demonstrasjoner, punktdemonstrasjoner etc.

Dette var bare noen saker. Det er nok å finne på!

c. Hvorfor gjør vi ikke noe?

a. Vi gjør endel. -3. verden komiteen har tatt noen initiativ-bl.a en møteserie i høst, initiativ i forbindelse med Eritrea og Afganistan.

- Palkom gjør endel
- Rød Front laget møte om Iran etc.
- Det finnes ei lita Latio-amerikagruppe m.m

Men-det gjøres ingenting med Kampuchea, det gjøres for tida ikke noe med Afganistan.

b. Den objektive situasjonen er ikke b. Den objektive situasjonen er ikke

er lett å få studenter og ungdom til å gjøre solidaritetsarbeid for tida. Mulig dette er rett, men, endel vil vi få med. Av byens 3-4000 gymnasiaster er jeg overbevist om at vi kan få med 50 (Husk flere hundrede stemte RV på skolevalg v/kommunevalget). Av byens 70000 studenter må det vell gå ann å få med 17- dvs 70.- Mener noen at dette er å ta for hardt i? - "ei vell - så er det opp til oss.

c. Vi er for opptatt av mye annet. - Her er vi ved et poeng. Er vi i ferd med å prioritere bort antiimperialistisk arbeid? Er vi bare opptatt med våre nære ting for tida? - Jeg tror det er en slik fare. Når vi i tillegg veit at innsatsen er litt mindre enn før, at det stilles mindre krav, og er litt mer liberalisme - ser vi fort at det ikke blir så mye krefter tilbake. Jeg tror M-L-bevegelsen skal greie å få til et bra anti-imperialistisk arbeid med 30 aktivister. Disse 30 må stille seg som hovedoppgave å trekke med minst like mange uavhengige. I dag er det kanskje 15 m-l-ere som jobber med anti-imperialistisk i Tr.heim? La oss få 15 til-f. eks 8 fra partiet, 4 fra NKS og 3 fra RU. Skal vi gi partiet og Ungdomsforbunda frist til 1. Mai med å ta skjeia i ei anna hand?

d. Hva må gjøres?

a. Noen linjespørsmål må avklares - enda er det uklart om 3.v.kom. skal fortsette kampen som del av kampen for fri Eller skal vi opprette egne komiteer på arabisk nasjon? eller noe lignende.

områder som Kampuchea og Afghanistan. Jeg er tilhenger av det siste. Det gir størst mulighet for å nå bredt ut. Det gir enkleste org. form. b. Partiet må ta flere initiativ sjøl. Opplysningsutvalgets møte om "Faren for Verdenskrig" 10. april - er et slikt initiativ. Partiet kan også ta initiativ i form av avisinnlegg, punktemonstrasjoner o.l. Alt må ikke gå gjennom frontene.

c. Aktivistene i antiimperialistisk arbeid må nytte tida foran 1. Mai til en opptarppingsperiode. Jeg tror det er en gunstig situasjon å spre prop. på. Målet må være å få store anti-imp. seksjoner 1. Mai. Konsentrer om skole/gymnas/yrkesskole. d. Kampuchearbeidet må trappes opp. Hva med å opprette ei studiegruppe i mai? Gruppen kan ta på seg ei oppgave: Forberede et teach-in om Kampuchea i september. Trekke hit folk som Jan Myrdal.

e. Vi har en initiativkomite for Afghanistan. Vi må bygge på den for å få igang støttearbeidet. Her trengs løpende initiativ og propaganda. Sovjets grove overgrep må propaganderes.

f. Palkom. ligger for tida litt for lavt. Midt-Østen er som en glødende vulkan. Det kan skje nye ting. Vi må ikke miste initiativet. Hva med å forberede et stor-møte til høsten

om tema: "Den palestinske frigjørings - Dette var noen synspunkt fra meg.

Kom med ideer!

Leif.

KRIG I VÅR TID ?

18.

OM SOMMERLEIRENE 1980.

"Krig i vår tid" blir hovedemne på sommerleirene i år. Det er ennå ikke avgjort helt hvordan temaet blir lagt opp, men ting som "Hva gjør vi hvis vi blir okkupert", Hvor vil Sovjet slå til neste gang er aktuelle ting. En østerriks general har uttalt at der som Sovjet skal starte en krig, må de gjøre det innen 4 år ellers vil de tape den overlegenhet de har i dag. Andre har uttalt at Afghanistan var en prøvекlut for å se Vestens reaksjon (som Tsjekkoslovakia for Hitler), og at de vil slå til i løpet av 1980 (ev. 81)

Er disse tidsoverslagene realistiske ?? I så fall: Hva skal vi gjøre - vi står nærmest på bar bakke i dag, og i løpet av fra noen få mnder til noen få år kan krigen være her!

Dette temaet vil gå igjen på alle sommerleirene i år.

Andre tema er ikke bestemt, men vi er mest stemt for å ha bare ett hovedtema, og ev. et mindre tema i tillegg (kom med synspunkter på dette). De temaene som er mest aktuelle er Faglig og Miljø. Disse vil antagelig bli bi-temaer på hver sin vandreleir (vi skal jo ha 2 vandreleire)

På stasjonær-leiren på Stølsvang er det ikke helt avgjort. Det er mulig vi prøver å kjøre faglig og miljø parallelt. Men det er også foreslått som tema: AKPs kvinnepolitikk. (Det er og mulig at vi bør ha dette som en mer familieleir, med mindre "fast" program, bare mindre seminarer)

Vi som jobber med dette er åpne for forslag, så de som vil være med på å gi ideer til hvordan leirene skal være må ~~skrive~~ skrive inn forslag så fort som mulig.

Debatten om sommerleirenes framtid, som så vidt starta i fjor høst har ikke fortsatt. Dette er synd, da det sikkert er mange som har ideer om dette, men ikke har kommet fram med dem. Burde vi f.eks ha arrangert andre typer leire også? Eksempelvis Kano-leir? I år har de som driver med dette ikke kapasitet til noe sånt, og veit lite om det. Hvis noen er for ålike leire, bør de melde seg, så det kan bli mulig å få istand noe slikt neste år.

Hittil har ganske få meldt seg til oppgaver på leirene. Dette gjelder spesielt barnehage, men og leirledelse og brig- og gruppeledelse

Til barnehagen har vi hittil bare lederen som er sikker.

Dette betyr at det må legges mye arbeid i dette i tida framover, og mulighetene til å forbedre leirene fra fjorårets blir mindre. Det betyr også at vi blir nødt til å "kommandere" folk til å ta oppgaver, og også muligens til å dre på en annen leir enn de har meldt seg på. Vi vil derfor sterkt oppfordre folk til å melde seg til oppgaver de kan tenke seg å gjøre på leiren.

Barnehagen blir i år arrangert med egen gruppe. Det blir bare a faste folk, med en leder som er plukket ut. Dette betyr et de som er her vil få de samme diskusjonene som alle andre.

Skal vi starte oljeboring nord for 62. ? Hva mener folk i industrien, svært mange arbeidsplasser har fatta uttalelser for dette. Mener våre folk det er rett, sikrer det arbeidsplassene ? Eller ligger vi langflate på dette og andre tema i diskusjoner på jobben for ikke å miste muligheten til å få (beholde) faglige verv ???

Kom på sommerleirene, vær med og diskuter dette og andre spørsmål Og ikke minst; få med andre, uorganiserte på leirene.

Sommerleiransverlig, DS

P.S. Vi går inn for at leirene varer fra søndag til lørdag, altså 1 dag mindre enn tidligere.
1. uke i fellesferien blir (så vidt jeg veit) -13.-19/7 dvs 1.vandclair
2.vandclair + Stølsvang - 27/7 - 2/8

Føers. Fra s. 15.

trenger tid til å utvikle opintonen.

4. Om vi skal organisere den anti-imperialistiske opintionen slik at xi den blir en kraft mot imperialisismen, må vi bygge demokratiske organisasjoner. Medlemmene må ha avgjørende innflytelse over politikken gjennom diskusjon/vedtak.

Jeg mener at dette er det sterkeste argumentet mot organisasjoner som tar stilling mot til mange forskjellige saker - fordi det vil innsnevre organisasjonen til en ren m-l-org. Ikke alt som er "sjølsagt" for mere er sjølsagt for alle andre ærlige anti-imperialister. Vi kan ikke kreve at alle de som skal delta i arbeidet til støtte for frigjøringskampen i Afghanistan, skal dele vår analyse av situasjonen i Ser-est-Asia - eller hva?

RAPPORT FRA FELLESMØTE RØD UNGDOM-AKP (m-l)

I. Det første fellesmøte mellom den nyvalgte RU-ledelsen i Trøndelag og representanter fra DS i AKP (M-L) ble holdt først på mars. Hovedpunktene på møte var:

1. Forholdet RU-AKP
2. Gjensidig informasjon om pol. sit. og planer.

2. Fra diskusjonen omkring pkt. I tar vi med:

a. Partiet og RU sin sjølstendighet.

Det var enighet om at partiet har forbrutt seg mye mot RU sin sjølstendighet. I mange saker har AKP (M-L) ført en politikk som i praksis betyr "å ta over RU". Særlig er dette hardt ut i partiet si ungdomskampanje 1977/78. Kampanja ga kortsiktige resultater, men på lengre sikt har det ført til at sjølstendigheten til RU har blitt mindre. RU har ikke fått utvikle sjølstendig kader, men tvert om utvikla en stil av typen: Hva mener partiet? Ungdomsledersystemet slik det ble praktisert - har skjært en tendensen til "å ta over". Partiet varsler om at de går inn for å avskaffe ungdomsledere av den gamle typen. Isteden går vi inn for kontaktpersoner og fellesmøter mellom RU-lag og partilag. Et mål med denne metoden er at det i større grad skal likestille partiet og ungdomsforbundet.

b. Om "full politisk enighet."

Flere politiske spørsmål de siste 2 åra har aktualisert spørsmål MA RU være enig med partiet i alle saker? Rent prinsipielt var det enighet om at både RU og partiet kan ha politikk på områder hvor den andre org. ikke har noen vedtatt plattform. F. eks kan RU ha en politikk for elevdemokrati på skolene som partiet ikke har tatt standpunkt til. På samme måte kan partiet ha politikk på områder som RU ikke har tatt standpunkt til. Et eks her er faglige politiske spørsmål. Vi mente og ungdomsforbundet kan være uenig med partiet i mange spørsmål. Men det som binder oss sammen er enighet om en del grunnleggende saker som: Partiets ledende rolle, sosialistisk revolusjon, proletarietets diktatur, synet på imperialismen og revisjonisme m.m. Det er viktig at RU sin politikk utvikles i en sjølstendig plattform/program.

c. Demokratisk sentralisme.

Det var prinsipiell enighet om at prin den demokratiske sentralismen er den beste form for org.prinsipp. To saker ble diskutert som enda ikke er avklart:

- 1. Hvordan skal den demokratiske sentralismen praktiseres innfor M-L-bevegelsen som helhet?
- 2. Skal partiet ha direktivrett overfor RU?

Det var enighet om at partiet må være det ledende senter-og at det er nødvendig med en ledelse for hele bevegelsen. Men-hvordan skal ungdomsforbunda være sikret demokratiske rettigheter? Hvordan skal de være sikra at partiet hører på deres syn, hvordan skal de være sikra informasjon? Møte løste ikke disse spørsmåla. Det var enighet om at partiet har tatt for lettviat på å sikre Ungdommens rettigheter. Det fører også til at ungdommen er mindre villig til å ta på seg plikter. Partiet er innstilt på å gi mer informasjon til Ungdomsforbunda og rådføre seg med dem i flere spørsmål.

Det var uenighet om nødvendigheten av direktivrett. I RU er det kamerater som mener det er unødvendig å at partiet har direktivrett. Partikameratene mente dette er nødvendig-og en viktig del av den demokratiske sentralismen. Det var enighet om at vi skulle reise en diskusjon om dette i internettet til RU. Kamerater i RU-ledelsen som er uenig i direktivrett skal legge fram sitt syn i partiets internet.

d. Samarbeid framover.

- 1. Vi går inn for regelmessige fellesmøter mellom rep. for partiet og RU-ledelsen. Neste møte i juni.
- 2. Vi går inn for ^{selv} partiets ansvarlige for kontakten med RU-ledelsen skal lede et kaderskoleringskurs. Opplegg for kurset ble diskutert.
- 3. Partiet skal sende ut oppfordring til et utvalg partilag utafør Tr.heim om å hjelpe til med skolering av RU-ledelsen om dette er ønskelig.
- 4. RU må trekkes med i fraksjonsarbeid i større grad. Det gjelder anti-imperialistisk, miljø, faglig, kvinne m.m.

Rapporten skrevet av kamerat fra Partiet.

BYGG RU ÅPENT - eller :

22.

Lepp ned RU, bygg RVU!

Dette er den konklusjonen jeg sitter igjen med etter å ha deltatt i en oppmuntrende valgkamp for RV blant fylkets skoleungdom. RU er et ukjent begrep for de aller fleste skoleelevene. Til tross for det så gjorde RV et oppsiktsvekkende godt valg på enkelte skoler. Dette må i hovedsak skyldes at RV har klart å levt fram en ungdomsvennlig politikk som ~~hax~~ elevene har oppfattet. Dessuten er partiet kjent av en del elever. Men, ~~h~~ RU, ~~ka~~ e de ?, spurte elevene. Er det en illegal organisasjon? Hva jobber RU med.

Etter mitt ~~s~~ syn, med bakgrunn i egen RU-virksomhet en årrekke og i valgkampen, så vil påstå at RU er en illegal organisasjon som bruker mesteparten av tid og krefter på holde seg skjult. Ungdommene rundt omkring på skolene ønsker seg ei progressiv ungdomsbevegelse som driv frisk "valgkamp" hele året, og som både syns og høres. Ungdommen er full av friske krefter og pågangsmot. I dag er det RU sin plikt å gi disse ungdommene et meningsfullt tilbud. Mitt råd til RU er: Lær av RV, slipp ungdommen løs! Gjør RU til en legal masseorganisasjon som syns, høres og merkes. Å stille strenge sikkerhetskrav til en 17 åring som har tatt sitt første ustøe politiske steg, det er jamngodt med å tru at ungdommen holder konfirmantløfte. Ungdommer er ~~i~~ ustabile. La oss ta hensyn til særegenhetene til ungdommene, også i spørsmålet om hva slags organisasjon RU skal være. Ru har aldri makta å leve opp til det foreskrevne sikkerhetsarbeid. RU bør derfor bli en legal organisasjon, i motsetning til partiet som både bør og mestrer å holde sin organisasjon skjult. La RV-ungdomsvelgere få bli med i RU, la dem få vite hvor RU eksisterer, og hvem de skal kontakte. Hvis det desverre viser seg å vere umulig å gjøre om RU til en lett tilgjengelig ungdomsorganisasjon som står på ungdommens si side, og som gjør noe eksternt, da må konklusjonen bli: Lepp ned RU, bygg RVU!

Hilsen Ungdommskandidat.

STØTT NKS i VIKTIG OPPGAVE : "UNDER DUSKEN"

NKS har vedtatt å gjøre et alvorlig forsøk på å få valgt en redaksjon til Under Dusken som står på Ra ud Fronts politiske plattform. Etter 3 år med Sosialistisk Front i redaksjonen, er det på høy tid at vi tar over igjen. Den politiske utviklinga i studentmiljøet viser at dette nå skulle være mulig.

Men-alt tyder på at Sosialistisk Front igjen vil få støtte fra Gren Gras ved valget. Dette betyr at vi trenger støtte fra folk som ikke lenger studerer, men har mulighet til å skaffe seg medlemskort.

Litt om verdien ved å ha "Under D"

1. Vi får mulighet til å propagandere for en skikkelig politikk på adskillige sider hver 14. dag- og det helt gratis! Verdien av dette kan vanskelig overvurderes. "Under D" leses av svært mange studenter-klart mer enn andre aviser o.l som deles ut på lærerstedene.

2. Vi kan hindre Sosialistisk Front fra å propagandere sin politikk i avisa. Først og fremst med tanke på utenriksstoffet er dette viktig. Her presenterer den sittende red. tradisjonelle revisjonistiske standpkt., med "nyanserte" syn og forståelse for f.eks Sovjets invasjon i Afganistan.

3. Det vil bety mye prestisjemessig om Raud Front vany dette valget. Det ville markere den framgangen vi nå er inne i på lærerstedene.

4. Det betyr mye for muligheten til å fostre folk og trekke nye til oss.

Sos. front-folk påstår at det vesentligste av deres rekruttering den seinere tida har skjedd gjennom redaksjonen. I tillegg har vi den opplagte verdien av å sitte med et slikt kontor og senter.

Et springbrett for ytterligere styrking av studentarbeidet.

En seier for vår redaktørkandidat den 19. april vil være et springbrett for ytterligere styrking av framgangen i studentmiljøet. Men pga det nevnte valg samarbeidet er vi avhengig av endel ikke-studenter. Dere oppfordres på det sterkeste til å møte opp i Stud. Samfunnet den 19. Medlemskort kan skaffes i kontrollkontoret på baksida av "huset". Ta med 35 kr., bilde og bevis for tatt artium eller har andre skoler som fxxxx fyller kravene.

DS/NKS.

miljøkonferanse i AKP.....

I slutten av februar ble det avholdt en halvåpen miljøkonferanse i partiets regi her i distriktet. Utgangspunktet for konferansen var at miljøpolitikk i lang tid har vært et forsømt område. Partiet har vært rask til å gå ut med støtte i konkrete miljø saker, men har manglet en helhetlig miljøpolitikk. I tillegg til å slå et slag for miljøpolitikken innfor AKP, var målsettinga å få diskutert hva slags linje kommunister i Norge bør stå på i natur-, miljø- og energipolitikken. Det eksisterer i dag åpenbare motsigelser innad i m-l-bevegelsen på disse spørsmålene. Stikkord her kan være: Er vi for eller imot atomkraft i framtida? Går vi inn for fortsatt energivest? Hvordan stiller vi oss til videre vassdragsutbygging? Hvordan vil vi løse motsigelsen arbeidsplasser - natur/miljø-bevaring?

Dette er noen av de spørsmålene som ble diskutert på konferansen. Det ble ikke fattet vedtak på noen av disse sakene, men på de fleste spørsmålene var innstillinga på møtet ganske entydig. I korte punkter kom vi fram til følgende:

- Mulig/ønskelig med en alternativ energipolitikk innfor kapitalismen? Illusjonsmakeri å tro at det går an å få til gjennomgripende forandringer, men nødvendig å kjempe for en del reformer - mot forverring på enkeltområder. (eks. Alta. olje). En virkelig alternativ energipolitikk forutsetter forandring i industripolitikken - dvs. hele den økonomiske politikken.
- Vårt syn på regjeringas "energisparespolitikk" (ENØK): Tar feil utgangspunkt og avsporer debatten. Ikke først og fremst sparing i alminnelig forbruk som må til, men sparing i kraftkrevende- og annen industri. Sjølsagt rett å jobbe for at vanlige forbrukere forstår at energi er en knapphetsressurs (både nå og under sosialismen), men dette må gå parallellt med energisparing der det virkelig er noe å hente.
- Bruk av prisme mekanismen: Enighet om at en generell øking av energiprisene ikke er rett å gå inn for. Industrien må betale det krafta koster (ikke som i dag: langt under både kost- og markedspris). ~~Rett å gå inn for graderte priser til privat~~

forbruk (lavere grunntariff, høyere priser på overforbruk).

- Alternative energikilder: Bør drives videre forskning. De alternative energikildene vi i dag kjenner til, vil ikke kunne erstatte noen av de andre viktige energikildene. Kan foreløpig bare sees som supplement til annen kraft.
- Energivekst eller energiutflating? Enighet om at energiutflating er ei rett målsetting, men uenighet om når det vil være realistisk å oppnå dette (1990, år 2000 ?)
En del av argumentene for dette synet: Energi er en knapphets-ressurs. Selv om nye forekomster av olje vil bli oppdaget, vil det før eller seinere si stopp. (ufornybar ressurs)..
Fortsatt vekst i energiforbruket vil gjøre innføring av atomkraft uunngåelig. Enighet om at dette måtte hindres!
Til slutt: Viktig å avlive myten om at det er en entydig sammenheng mellom energivekst og økonomisk vekst. En rekke økonomer har påvist at økonomisk vekst i den industrialiserte del av verden ikke forutsetter energivekst.
- Vårt syn på atomkraft, varmekraft og fusjonsenergi:
Samtlige på møtet avviste både atomkraft og fusjonsenergi som energikilder det var verdt å satse på i framtida. Hovedargumenter imot: Sikkerhetsrisiko og avfallsproblemer. Sosialismen i seg selv vil ikke kunne løse disse problemene.
Vi gikk også imot varmekraftverk basert på olje. Varmekraft basert på biomasse kull, kan aksepteres.

Mange av disse standpunktene tror vi det fins ulike syn på innfor partiet. I utkastet til prinsippprogram er det et eget avsnitt om natur/miljøspørsmål som på mange punkter bryter med dette. I "Røde Fane" nr. 2/80 kommer det et endringsforslag som i store trekk støtter de standpunktene denne miljøkonferansen sto på. Dette som en oppfordring om å studere spørsmålene og ta del i debatten om AKPs framtidige natur/miljø/energi-politikk!!

Pernille

LINJA I KAMPEN MOT A-VÅPEN?

26.

I avdelinga vår gjorde vi en undersøkelse på hvor mange som hadde gått i demonstrasjonstøget til aksjonen "Nei til nye atomvåpen" i begynnelsen av desember -79. Det viste seg at noen hadde gått, noen hadde ikke anledning, men flere var usikre på om det var riktig å delta i denne demonstrasjonen. Etter så kort diskusjon kom vi til enighet om at det hadde vært riktig å delta fordi aksjonen rettet seg mot opprustning både i øst og vest. Dette var klart etter at de sendte telegram til Bresjnev og etter at underskriftslistene fikk en parole som også rettet seg mot Warszawapakta. Dessuten er dette en av de store massebevegelsene nå.

Spørsmålet er hva som skapte denne usikkerheten hos noen kamerater hos oss og sikkert hos mange flere andre steder. Ett leserinnlegg i KK 19.12. beskylder AKP for åpent å ha boikotta demonstrasjonen i Oslo. Slik har ikke vi oppfatta det. Men vi mener AKP's offisielle holdning har vært uklar, også etter innlegget fra Sjøe og Steigan 17.11. i KK. For der unnlot de å ta stilling til det sentrale: nemlig om det er riktig å støtte aksjonen sjøl om det finnes mangler i grunnlaget. Vi kan ikke se at det har kommet noen uttalelser seinere som har oppfordra medlemmer til å delta aktivt i denne aksjonen. Tvertimot het lederen i KK 15.12: "Falsk atompasifisme" og der står det: "Likevel ble hovedinntrykket at aksjonen dekket over Sovjets styrkeoverlegenhet og atomopprustning."

I beste fall kan man si at lederen unnlater å oppfordre kommunister til å delta. Vi mener at ei riktig linje her må være å oppfordre til deltakelse som enkeltpersoner innafor aksjonen etter enhetsfrontprinsippet og der jobbe for økt mobilisering mot Sovjets opprustning. Dette forhindrer ikke at AKP eller KK kan uttale seg kritiske om aksjonen i underordna saker eller om grunnlaget. Dersom dette mot formodning har vært ledelsens linje, har den kommet svært dårlig til uttrykk.

Partiavdeling.

HØRSELSE I KVINNEKAMPEN.

8. mars 1980 - INTERNASJONALE PAROLLER.

På siste forhandlingsmøte mellom kvinneorganisasjonene angående 8.mars ble følgende parole vedtatt: "Nye atomvåpen i Europa truer verdensfreden - stans våpenkappløpet mellom øst og vest." Kvinnefrontens (KF) forhandlere godtok også denne parolen. Den var helt ny og hadde ikke vært til diskusjon i fronten (den parolen frontens medlemmer hadde godtatt var: "Stans våpenkappløpet og atomopprustninga i øst og vest.>").

Brød og Roser kom på møtet med klar beskjed om at de ikke ville godta noen ny paroler. Ut fra dette mener vi parolen kunne ha vært avvist på formelt grunnlag.

KF bør nå begynne å kjenne til Kvinneforbundets taktikk - nye paroler i 12. time, og vær forberedt på å avvise dem.

Vi mener det er et dårligere internasjonalt grunnlag for årets 8.marstog enn i fjor. Det er revisjonistenes linje som i hovedsak har seira. Afghanistan-parola blir borte i den åpne støtta til Sovjet. Ut fra den internasjonale situasjonen med stor krigsfare er det veldig viktig for oss å samle kvinnene i kampen mot sosialimperialismen. Nettopp på dette grunnlaget kjempet vi for å få med en parole om Afghanistan. Har vi greidd det vi ønsket? Har vi gjort et fremskritt? Vi mener nei. 8.mars-grunnlaget er en støtte til Sovjet, det verste som kunne skje. Den nye parolen er helt i tråd med Bresjnev og revisjonistenes propaganda for å få folk til å vende øynene vekk fra Sovjet og mot USA.

Til slutt vil vi henstille KF til å ta opp den internasjonale situasjonen i fronten.

Laura og Klara.